

РЕШЕНИЕ

№ 7025

гр. София, 17.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 182 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ...

при участието на секретаря ...

като разгледа докладваното от ... Гражданско дело № 20221110123164 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба от „...“ ЕАД против Д. Й. И. с ЕГН *****, К. Й. И. с ЕГН ***** и Н. Х. И. с ЕГН ***** за признаване за установено по отношение на ответниците, че дължат на „...“ ЕАД сумата от 1923,71 лева, от които 1642,84 лева - главница, представляваща стойност на незаплатената топлинна енергия за периода от 01.05.2018 г. до 30.04.2020 г., ведно със законната лихва от 11.01.2022 г. до окончателното изплащане на вземането, и 280,73 лева - мораторна лихва за забава от 15.09.2019г. до 20.12.2021г., както и суми за дялово разпределение 0,14 лева - лихва за периода от 31.05.2019 г. до 26.06.2020 г., както и направените по делото разноси за държавна такса и юрисконсултско възнаграждение в условията на разделна отговорност при следните квоти: по 1/6 за първите двама ответници и 4/6 за ответницата И.. Претендират се и направените по делото разноси.

В исковата молба и уточнителната молба (на лист 75-76) се твърди, че вземанията са възникнали по повод консумирана и незаплатена от ответника топлинна енергия за топлоснабден имот - гр. ... за процесния период. Сочи се, че ответниците са клиенти на топлинна енергия за битови нужди по смисъла на § 190 от ДР. Поддържа, че наследодателя на ответниците – ..., починал на 25.12.2019 г. е придобил правото на собственост върху процесния недвижим имот въз основа на Заповед № .../13.04.1984 г. на ОБНС „...“. Твърди се, че за сградата етажна собственост, в която се намира имотът на ответниците, е сключен договор за извършване на услугата дялово разпределение на топлинна енергия с „...“ ЕООД, в изпълнение на разпоредбата на чл. 138б от Закона за енергетиката. Съгласно чл. 155, ал. 1, т. 2, сумите за ТЕ за процесния имот били начислявани от „...“ ЕАД по прогнозни месечни вноски, като след края на отоплителния период били изготвяни изравнителни сметки на база

реален отчет на уредите за дялово разпределение в съответствие с разпоредбата на чл. 71 от Наредба № 2 от 28 май 2004 г. за топлоснабдяването.

В срока по чл. 131 ГПК ответницата Н. И. е подала писмен отговор на исковата молба, с който оспорва исковете като неоснователни. Сочи, че вземанията на ищеца са погасени по давност. Оспорва твърденията на ищеца за обема на доставената топлинна енергия. Сочи, че е правила опит да заплати задълженията си, но поради наличие на стари задължения от 2007 г. в системата на ищеца, била възпрепятствана да стори това.

Ответниците Д. Й. И. и К. Й. И. не са подали писмени отговори на исковата молба. Същите са подали обаче мотивирани възражения по чл. 414 ГПК, по които съдът, на основание приетото в т. 11а от Тълкувателно решение № 4 от 18.06.2014 г. по тълк.д. № 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС, дължи произнасяне.

Ответникът Д. И. във възражението си по чл. 414 ГПК е посочил, че има частични плащания на задълженията от страна на майка му. Сочи, че не живее на адреса от 15 години и няма собственост там.

Ответникът К. И. във възражението си по чл. 414 ГПК сочи, че задълженията са частично заплатени от майка му. Твърди, че не живее в България от 22 години и не ползва услугите на „...“ ЕАД, но по думите на майка му наследил 1/6 от жилището.

Конституираното трето лице – помагач „...“ ЕООД със становище на лист 81 по делото поддържа, че дяловото разпределение за имота и периода са извършени в съответствие с действащите през процесния период нормативни актове.

В проведеното по делото открито съдебно заседание ищецът поддържа предявения иск, а ответницата Н. И. го оспорва.

Като разгледа доказателствата по делото с оглед твърденията и възраженията на страните съдът намира за установена следната фактическа обстановка:

Видно от акт за сключване на граждански брак № ... (на лист 112 по делото) на 09.09.1975 г. ... и Н. Х. А.ова са сключили граждански брак, като е посочено, че след брака съпругата ще носи фамилното име „И.“.

Видно от молба за вписване на законна ипотека (на лист 18 по делото) на 23.11.1990 г. между ... и „...“ е сключен договор за заем за жилищно строителство за недвижим имот с адрес: гр.

Видно от Списък на етажните собственици, ползващи топлинна енергия от „...“ ЕАД към Протокол за проведено общо събрание на етажните собственици от 16.09.2002 г. (на лист 24 по делото) в списъка е посочен

Съгласно Удостоверение за наследници, изх. ...08.01.2020 г., издадено от ..., район „...“ (на лист 19) ... е починал на 25.12.2019 г. и е оставила за свои наследници по закон Н. Х. И. (съпруга), К. Й. И. (син) и Д. Й. И. (син).

Видно от Съобщение към фактура № .../31.07.2019 г. (на лист 27) за периода 01.05.2018 г. – 30.04.2019 г. начислената сума за топлинна енергия за процесния имот е в размер на 726,17 лева.

Видно от Съобщение към фактура № .../31.07.2020 г. (на лист 28-29) за периода 01.05.2019 г. – 30.04.2020 г. начислената сума за топлинна енергия е в размер на 936,82 лева.

Видно от заявление-декларация (на лист 16-17 по делото) на 30.07.2020 г. ответницата Н. Х. И. е поискала партията на топлоснабден имот с адрес: гр. ... да бъде водена на нейно име.

Съгласно заключението на изслушаната по делото съдебно-техническа експертиза (на лист 96-102), което съдът кредитира като компетентно изготвено и обосновано, постъпилата топлинна енергия в сградата-етажна собственост на адрес: ... се измерва с определено от Закона за енергетиката средство за измерване за търговско плащане – общ топломер, който е монтиран в абонатната станция. Средството за измерване се отчита по електронен път в началото на всеки месец чрез уред с четяща глава „терминал“, който сменя архивираното в паметта на уреда показание на топлинна енергия в 0,00 часа на първо число от съответния месец. Фирмата за дялово разпределение разпределя количеството топлоенергия, потребена от абонатите през отчетния период съобразно действащата към съответния период нормативна уредба. Вещото лице посочва, че през процесния период в сградата-етажна собственост топлинен счетоводител е фирма “...” ЕООД, която е извършила разпределението на топлинната енергия по отчет на топлинните разпределители и водомерите за топла вода, монтирани в имотите в сградата. По тези отчети е извършено дялово разпределение на топлинната енергия между абонатите. В процесния ... на сградата са налични три присъединени към вътрешната отоплителна инсталация радиатори и една щранг-лира без монтиран уред. В жилището няма узаконен водомер за топла вода. В имота е извършен отчет на 24.05.2019 г. и 22.06.2020 г., като са отчетени три топлинни разпределители тип ЕОРТ. Вещото лице посочва, че формулярите за отчет са му били предоставени и същите са подписани от клиента. Сумите в това перо са изчислени от ФДР по отчетените дялови единици от три електронни топлоразпределителя, монтирани на трите отоплителни тела в имота плюс за изчислените единици за топлинна енергия, отдадена от щранг-лира в банята. Щранг – лирата е тръбно отоплително тяло, на което няма техническа възможност да се монтира топлоразпределител поради липса на спирателна арматура. То се изчислява от проектанта по част ОВ така, че да поддържа необходимата температура в дадено помещение според предназначението му и нормите за проектиране. Отчетените и изчислени дялови единици, по които се изчислява топлинна енергия за отопление на имота, са за периода 11.2018 - 04.2019г. – 1562,231 единици, а за периода 11.2019 - 04.2020г. – 1699,962 единици. Дяловите единици, умножени със специфичния разход на енергия за една единица и действащата към съответния период цена на топлоенергията, формират сумата за отопление на имота. Вещото лице посочва, че тъй като в имота няма узаконен водомер за топла вода, сумите в перо битова гореща вода са начислени на база един потребител, съобразно чл. 69, ал. 2, т. 2 от Наредба № 16-334 от 06.04.2007 г., изм. и доп. ДВ., бр.

94/29.10.2013г., според който при липса на узаконен водомер в имота или достъп за отчет се начисляват по 0,14 куб.м. на един потребител за едно денонощие. Изчисленото потребление на топла вода е: за периода 05.2018 - 04.2019г. – 50,68 м³ за 362 работни дни на абонатната станция → 53,784 м³ коригиран разход към общия водомер; а за периода 05.2019 - 04.2020г. – 51,24 м³ за 366 работни дни на абонатната станция. Това количество топла вода, умножено с разхода на топлинна енергия за загряване на 1 м³ вода за дадения период и действащата към момента цена, дава стойността за битовото горещо водоснабдяване. Енергията за сградна инсталация е изчислена от фирмата за дялово разпределение на основание чл.143, ал. 1 от ЗЕ. Изчисленията са извършени по т.6.1.1. от Методика за дялово разпределение на топлинна енергия в сграда етажна собственост – Приложение към чл.61, ал.1 към Наредба № 16-334/06.04.2007г., изм. и доп. ДВ., бр. 94/29.10.2013 г. Енергията за сградна инсталация е разпределена между абонатите пропорционално на пълния отопляем обем на жилището по проект, който съгласно ЗЕ, Допълнителни разпоредби, параграф 1, т.38, включва всички собствени и/или ползвани от абоната помещения и съответните припадащи се части от общите части на сградата, предвидени за отопление по проект. Вещото лице посочва, че ищецът му е представил акт за разпределение на кубатурата в жилищната сграда, съставен на 10.02.1986 г., който е подписан от председателя на домсъвета. Според този Акт пълният отопляем обем на жилището е 142,19 м³ с прибавени части от общите части на сградата, припадащи се към имота (18,66 м³). Енергията за сградна инсталация е начислена за имота за пълен отопляем обем 142 м³. Топлинният счетоводител „...“ ЕООД е изготвял информация за дялово разпределение на топлинната енергия между абонатите след края на всеки отоплителен сезон за нормативно определения период от 12 месеца. Титуляр на партидата на аб.№ ... през процесния период е Сумите за топлинна енергия, начислени на ответника за процесния период с включен ДДС са сумите, начислени от „...“ ЕАД, коригирани с тези, изчислени при дяловото разпределение на топлинна енергия в сградата са в размер на 1620,64 лева. Вещото лице посочва, че „...“ЕАД е начислила сумите съгласно действащите към процесния период нормативни актове. От извършените от вещото лице изчисления за произволно избран месец се установява, че технологичните разходи в абонатната станция са изчислявани по Наредбата и са отчислявани ежемесечно от отчетената по общия топломер топлинна енергия, преди нейното разпределение между абонатите. Вещото лице посочва, че постъпилата в процесната абонатна станция топлинна енергия се отчита от общ топломер с електронен блок /изчислително устройство/ тип, преобразувател на разход /разходомер/ тип ... с $q_n = 10 \text{ m}^3 / \text{h}$ и температурни датчици Pt 500

Вещото лице посочва, че общият топломер подлежи на задължителен метрологичен контрол на първоначална и периодични проверки за сметка на техните собственици (чл.51, ал.2, т.1 от Наредба 16- 334/2007г.), в съответствие със Заповед № ... от 03.04.2003г. на ДАМТН и на основание чл.43, ал.4 от Закона за измерванията. Според Заповед .../29.05.2014г. и .../11.09.2018г. на ДАМТН, периодичността на последващите проверки на СИ, които подлежат на метрологичен контрол е две години.

От предоставените на вещото лице свидетелства за проверка на топломера съответно от 22.04.2015 г., 18.04.2017 г. и 11.04.2019 г. същото е установило, че общият топломер в абонатната станция е преминал на проверка и проверките и метрологичния контрол, са извършени от фирми, лицензирани от ДАМТН.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, съгласно разпоредбите на 235 ГПК, установи следното от правна страна:

Предявени са по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК обективно кумулативно и пасивно съединени установителни искове с правна квалификация по чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 149 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

По исковете с правна квалификация чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 149 ЗЕ за цената на доставена топлинна енергия:

По този иск в тежест на ищеца е да докаже съществуването на облигационно правоотношение между страните през исковия период с предмет – доставка на топлинна енергия за битови нужди; качеството на ответника на клиент на топлинна енергия за битови нужди през исковия период; че до процесния имот, който е топлоснабден, е доставена топлинна енергия на стойност претендираната сума; че през исковия период е извършвана услугата дялово разпределение, както и че стойността ѝ възлиза на претендираната сума.

Първата предпоставка за основателност на иска по чл. 79, ал. 1 ЗЗД, във вр. с чл. 150 ЗЕ, е наличието на валидно възникнало договорно правоотношение между страните за продажба и доставка на топлинна енергия на основание чл. 149 ЗЕ.

Продажбата на топлинна енергия от топлопреносното предприятие на клиенти на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни общи условия, предложени от топлопреносното предприятие и одобрени от ДКЕВР, на основание чл. 150 ЗЕ. Съгласно чл. 153, ал. 1 ЗЕ, всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда – етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са клиенти на топлинна енергия и са длъжни да монтират средства за дялово разпределение по чл. 140, ал. 1, т. 2 на отоплителните тела в имотите си и да заплащат цена за топлинна енергия при условията и по реда, определени в наредбата по чл. 36, ал. 3 ЗЕ. На основание чл. 153, ал. 6 ЗЕ, клиентите в сграда – етажна собственост, които прекратят топлоподаването към отоплителните тела в имотите си, остават клиенти на топлинната енергия, отдадена от сградната инсталация и от отоплителните тела в общите части на сградата.

В конкретния случай, от съвкупната преценка на представените по делото доказателства – молба за вписване на законна ипотека (л.18), списък на етажните собственици (л.24), удостоверение за сключен граждански брак (л.112) и удостоверение за

наследници (л.19) съдът приема за установено, че наследодателят на ответниците – ... е придобил собствеността върху апартамент № 13, находящ се в гр. ... през 1990 г. като доколкото по делото няма данни този недвижим имот да е бил лична собственост на ..., съдът приема, че същият е придобит в режим на съпругеска имуществена общност на основание чл. 19, ал. 1 СК (1985 г. отм.). Със смъртта на ... на 25.12.2019 г. съпругеската имуществена общност е прекратена на основание чл. 27, ал. 1 СК във връзка с чл. 44, т. 2 СК, съответно бездяловата съсобственост се е трансформирала в обикновена дялова съсобственост пра равни квоти на основание чл. 28 СК. Следователно Н. И. е придобила 3/6 идеални части от процесния имот, а останалите 3/6 идеални части на ... са разпределени между наследниците му, доколкото по делото няма данни същите да са направили отказ от наследство. Така на основание чл. 9, ал. 1 и чл. 5, ал. 1 ЗН всеки от тях е придобил по 1/6 идеална част от имота, и към настоящия момент Н. И. притежава правото на собственост върху 4/6 идеални части от имота, а Д. И. и К. И. – върху 1/6 идеални части всеки от тях.

Доколкото във възраженията си срещу заповедта за изпълнение ответниците са изложили доводи, в които се съдържа признание, че топлоснабдения имот с адрес: гр. ... е бил собственост на техния наследодател, които съдът прецени на основание чл. 175 ГПК, и с оглед обстоятелството, че ответницата Н. И. на 30.07.2020 г. (лист 16-17) е подала заявление за откриване на партида на нейно име в ищцовото дружество за същия недвижим имот, съдът приема, че имот с адрес: гр. ..., ... е идентичен с процесния недвижим имот.

Съгласно чл. 30, ал. 3 ЗС всеки от съсобствениците участва в ползите и тежестите на общата вещ съразмерно с частта си. Поради това, за периода 01.05.2018 г. – 24.12.2019 г. ответницата Н. И. отговаря за 3/6 от задълженията за топлинна енергия в качеството си на собственик на 3/6 идеални части от имота по силата на извършената покупко-продажба през 1990 г. и за още 1/6 от задълженията на основание чл. 60, ал. 1 ЗН – по наследствено правоприемство от ..., или за общо 4/6 от задълженията за топлинна енергия за този периода. За периода 25.12.2019 г. – 30.04.2020 г. Н. И. отговаря за 4/6 от задълженията като съсобственик на 4/6 идеални части от имота. За периода 01.05.2018 г. – 24.12.2019 г. всеки от ответниците Д. И. и К. И. отговора за 1/6 от задълженията на основание чл. 60, ал. 1 ЗН – по силата на наследствено правоприемство от ..., а за периода 25.12.2019 г. – 30.04.2020 г. – на основание 30, ал. 3 ЗС за 1/6 от задълженията в качеството си на съсобственик на 1/6 от имота.

Съгласно заключението на приетата по делото съдебно-техническа експертиза, която съдът кредитира като компетентно изготвено и обосновано, ищецът “...” ЕАД е начислил сумите за топлинна енергия съгласно действащите към процесния период нормативни актове, като сумите за топлинна енергия, начислени за имота за процесния период, след корекция с тези, изчислени при дяловото разпределение, възлизат на 1620,64 лева.

Предвид изложеното, съдът намира, че исковете за заплащане на цената на доставената топлинна енергия са доказани по основание.

По възражението за изтекла погасителна давност:

-

В настоящото производство ответниците са обикновени другари. При обикновеното другарство делата на другарите не са идентични, поради което могат да бъдат решени различно съобразно различното материалноправно положение на другарите. Процесуалните действия и бездействия на един от другарите нито ползват, нито вредят на останалите. Всеки другар води сам своя процес в рамките на общото производство.

В случая различното материалноправно положение на ответниците следва от различното им процесуално поведение, предвид релевираното своевременно от ответницата Н. И. възражение за изтекла погасителна давност на вземанията, предмет на настоящото производство, като възражение за изтекла погасителна давност не е релевира от другите двама ответници – Д. И. и К. И. както в законоустановения срок по чл. 133 ГПК, така и във възражението срещу издадената заповед за изпълнение. Съгласно разпоредбата на чл. 120 ЗЗД давността не се прилага служебно.

Съгласно разпоредбата на чл. 131, ал. 2, т. 5 ГПК отговорът на исковата молба трябва да съдържа възраженията срещу иска и обстоятелствата, на които те се основават. На основание чл. 133 ГПК, когато в установения срок ответникът не подаде писмен отговор, не вземе становище, не направи възражения, не оспори истинността на представен документ или не упражни правата си по чл. 211, ал. 1, чл. 212 и чл. 219, той губи възможността да направи това по-късно, освен ако пропускът се дължи на особени непредвидени обстоятелства. За тази последица ответникът е предупреден в разпореждането по реда на чл. 131 ГПК, като предупреждение се съдържа и в съобщението за връчването му, а последното е връчено редовно на основание чл. 45 ГПК.

Установените в разпоредбата на чл. 133 ГПК последици, придават на срока по чл. 131, ал. 1 ГПК характера на преклузивен – съдът няма право да вземе предвид възражения, релевирани след изтичане на този срок. Ранната преклузия на процесуални права е законодателен израз на концентрационното начало в гражданския процес, залегнало в действащия процесуален закон. По приложението на установения в разпоредбата на чл. 131, ал. 1 ГПК срок е формирана константна съдебна практика, включително задължителна такава (т. 4 от ТР № 1/09.12.2013 г. по т. д. № 1/2013 г. на ОСГТК на ВКС), според която с изтичането му се преклудира възможността на ответника да навежда фактически и материалноправни възражения срещу иска, които не са свързани със служебното приложение на материалния и процесуалния закон, като в тази категория се включва и възражението за изтекла погасителна давност. Ето защо, съдът следва да разгледа възражението за изтекла погасителна давност и евентуално да приложи последиците на давността само по отношение на задълженията на ответницата Н. И..

Съгласно задължителните тълкувателни разяснения на Тълкувателно решение № 3/18.05.2012 г. по тълк. дело № 3/2011 г. на ВКС, ОСГТК, задълженията на потребителите на предоставяните от топлофикационните дружества стоки и услуги са за изпълнение на повтарящи се парични задължения, имащи единен правопораждащ факт – договор, чиито

падеж настъпва през предварително определени интервали от време, а размерите им са изначално определяеми, независимо от това дали отделните плащания са с еднакъв или различен размер, поради което същите се погасяват с изтичането на тригодишен давностен срок – арг. чл. 111, б. „в“ ЗЗД, както и лихвите за забава.

Срокът на погасителната давност за задълженията в настоящия случай е бил прекъснат с подаването на заявление за издаване на заповед за изпълнение на 11.01.2022 г., като за процесния период приложение намират Общите условия на „...“ ЕАД от 2016 г.

Съгласно чл. 33, ал. 1 от Общите условия, клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия по чл. 32, ал. 1 и ал. 2 в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. От това следва, че денят на изпълнение на задължението за плащане на цената на топлоенергията е определен и с настъпването му задълженията стават изискуеми. От този момент започва да тече и давността за тях съгласно чл. 114, ал. 1 ЗЗД. Съобразявайки горното, съдът приема, че погасени по давност са вземанията за топлинна енергия за периода 1.05.2018 г. – 31.08.2018 г. включително, като в тази връзка съдът съобразява, че съгласно чл. 3, т. 2 ЗМДВИП давностният срок е спрял за периода от 13.03.2020 г. до 22.05.2020 г., т.е. 70 дни, поради което давността за вземанията за м.09.2018 г. е била прекъсната с подаване на заявлението на 11.01.2022 г.

Съгласно заключението на съдебно-техническата експертиза, общо потребената топлинна енергия за имота за периода 01.05.2018 г. – 30.04.2020 г., след изготвяне на изравнителните сметки е в размер на 1620,64 лева. Съобразно дела си в съсобствеността ответницата Н. И. отговаря за 4/6 от задълженията за имота или за сумата 1080,43 лева. Следователно, частта от задълженията, която е погасена по давност следва да бъде определена като сумата от 1080,43 лева бъде разделена на 24, тъй като в периода 01.05.2018 г. – 30.04.2020 г. има 24 месеца, и получената сума бъде умножена по 4, колкото е броя на месеците в периода 01.05.2018 г. – 31.08.2018 г. Така погасените по давност вземания възлизат възлизат на 180,07 лева и искът за главница спрямо ответницата **Н. И.** е основателен и следва да бъде уважен за сумата от **900,36 лева**, а за сумата над 900,36 лева до пълния предявен размер от 1095,23 лева искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен. Върху сумата от 900,36 лева се дължи законна лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 11.01.2022 г. до окончателното плащане.

Всеки от ответниците **Д. И.** и **К. И.** отговаря за по 1/6 от задълженията за топлинна енергия за периода 01.05.2018 г. – 30.04.2020 г. в общ размер от 1620,64 лева, или всеки от тях дължи сумата от 270,11 лева. Така исковете за цена на главницата за топлинна енергия срещу всеки от тези ответници следва да бъде уважен за сумата от **270,11 лева**, а за сумата над 270,11 лева до пълния предявен размер от 273,81 лева исковете следва да бъдат отхвърлени като неоснователни. Върху сумата от 270,11 лева се дължи и законна лихва от 11.01.2022 г. до окончателното плащане на сумата.

По исковете с правна квалификация чл. 86, ал. 1 ЗЗД за обезщетение за забава върху главницата за цена за топлинна енергия:

По тези искове в тежест на ищеца е да докаже съществуването на главен дълг, изпадането на длъжника в забава и че дължимото обезщетение за забава е в размер на претендираната сума.

По отношение режима на забавата за дължими суми за топлинна енергия за периода са приложими Общите условия към договора, одобрени с Решение № ОУ-1 от 27.06.2016 г. на КЕВР, в сила от 13.08.2016 г. Съгласно чл. 33, ал. 1 от Общите условия от 2016 г., клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. Лихва за забава обаче на основание чл. 33, ал. 3 вр. ал. 2 вр. чл. 32, ал. 3 от Общите условия от 2016 г. започва да се начислява единствено след 45-дневен срок след отчитане на средствата за дялово разпределение и изготвяне на изравнителните сметки от търговеца. По общите правила на договорната свобода страните са овластени да уговорят падеж на задълженията си с договора, а в случая такава уговорка се съдържа в общите условия.

Предвид обстоятелството, че по делото е установено, че стойността на потребената топлинна енергия е в размер на 1620,64 лева, която е по-ниска от общата стойност на задълженията – 1662,99 лева по фактурата от 31.07.2019 г. (726,17 лева) и по фактурата от 31.07.2020 г. (936,82 лева), съдът намира, че размерът на законната лихва следва да бъде изчислен от сумата 1620,64 лева, тъй като това е стойността на действителна потребената топлинна енергия за имота и периода. Поради това, следва да се приеме, че задължението по обща фактура № .../31.07.2019 г. (на лист 27 по делото) е на стойност 683,82 лева и върху него да се изчисли размерът на законната лихва за периода 15.09.2019 г. – 12.03.2020 г. и за периода 15.07.2020 г. – 20.12.2021 г. на основание чл. 6 от ЗМДПИППП лихва не са дължи за периода 13.03.2020 г. – 14.07.2020 г.). Задължението по обща фактура № .../31.07.2020 г. е на стойност 936,82 лева и върху него следва да се изчисли размерът на законната лихва за периода 15.09.2020 г. – 20.12.2021 г.

Предвид погасяването по давност на задълженията за топлинна енергия на ответницата Н. И. за периода 01.05.2018 г. – 31.08.2018 г. законна лихва за забава върху същите не се дължи. Следователно ответницата дължи законна лихва върху 4/6 от задълженията за топлинна енергия за периода 01.09.2018 г. – 30.04.2019 г., изчислена за периода 15.09.2019 г. – 12.03.2020 г. и за периода 15.07.2020 г. – 20.12.2021 г. (на основание чл. 6 от ЗМДПИППП лихва не са дължи за периода 13.03.2020 г. – 14.07.2020 г.), както и законна лихва върху 4/6 задълженията за топлинна енергия за периода 01.05.2019 г. – 30.04.2020 г., изчислена за периода 15.09.2020 г. – 20.12.2021 г. Предвид обстоятелството, че общата фактура от 31.07.2019 г. е на стойност 683,82 лева, за целите на изчисляване на законната лихва, дължима от ответницата, от тази стойност следва да бъде извадена сумата от 180,07 лева, която представлява погасената част от задълженията ѝ за периода 01.05.2018 г. – 31.08.2020 г. и законната лихва да бъде изчислена върху 4/6 от сумата 503,75 лева или върху сумата от 335,83 лева. На основание чл. 162 ГПК и при използване на калкулатора за изчисляване на законна лихва на НАП, съдът определи, че законната лихва, изчислена върху

сумата от 335,83 лева за периода 15.09.2019 г. – 12.03.2020 г. и 15.07.2020 г. - 20.12.2021 г. възлиза на 65,68 лева. Стойността на общата фактура за периода 01.05.2019 г. – 30.04.2020 г. възлиза на сумата от 936,82 лева, като дължимата ответницата лихва следва да се определи върху 4/6 от тази сума или върху 624,55 лева. На основание чл. 162 ГПК и при използване на онлайн калкулатора за изчисляване на законна лихва съдът определи, че размерът на дължимата от ответницата лихва върху сумата от 624,55 лева, изчислена за периода 15.09.2020 г. – 20.12.2021 г. възлиза на 80,16 лева. Така общо дължимата от ответницата **Н. И.** сума за мораторна лихва е **145,84 лева**, до който размер искът следва да бъде уважен, а за сумата над 145,84 лева до пълния предявен размер от 187,15 лева и за периода 12.03.2020 г. – 14.07.2020 г. искът следва да бъде отхвърлен.

По отношение на ответниците К. И. и Д. И. размерът на законната лихва следва да бъде изчислен върху 1/6 от стойността на общите фактури. Общата фактура за периода 01.05.2018 г. – 30.04.2020 г. е на стойност 683,82 лева, стойността на 1/6 от задълженията е 113,97 лева и лихва се дължи за периода 15.09.2019 г. – 12.03.2020 г. и 15.07.2020 г. – 20.12.2021 г. На основание чл. 162 ГПК и при използване на калкулатора за изчисляване на законна лихва на НАП, съдът определи, че законната лихва, изчислена върху сумата от 113,97 лева за периода 15.09.2019 г. – 12.03.2020 г. и 15.07.2020 г. - 20.12.2021 г. възлиза на 22,29 лева. Общата фактура за периода 01.05.2019 г. – 30.04.2020 г. е на стойност 936,82 лева, а стойността на 1/6 от задълженията е в размер на 156,14 лева и лихва се дължи за периода 15.09.2020 г. – 20.12.2021 г. На основание чл. 162 ГПК и при използване на онлайн калкулатора за изчисляване на законна лихва съдът определи, че размерът на дължимата от всеки от ответниците лихва върху сумата от 156,14 лева, изчислена за периода 15.09.2020 г. – 20.12.2021 г. възлиза на 20,04 лева. Така общо дължимата сума за мораторна лихва от всеки от ответниците **Д. И.** и **К. И.** е **42,33 лева**, до който размер искове следва да бъде уважен, а за сумата над 42,33 лева до пълния предявен размер от 46,79 лева и за периода 12.03.2020 г. – 14.07.2020 г. искове следва да бъде отхвърлени.

По исквете с правна квалификация чл. 86, ал. 1 ЗЗД за обезщетение за забава върху главницата за цена за услугата „дялово разпределение“:

С общите условия, приложими към договора, не е регламентиран падеж на това задължение, поради което длъжникът изпада в забава след покана – арг. чл. 84, ал. 2 ЗЗД. Ищецът не твърди и не установява да е отправил до ответника покана за заплащането на цената на тази услуга, с което действие да го е поставил в забава. Поради това, предявените искове за обезщетение за забава върху цената на услугата „дялово разпределение“ са неоснователни и следва да бъдат отхвърлени.

По разноските:

При този изход на спора поначало право на разносики имат ищецът и ответниците, съобразно на уважената (86,87 %), респективно отхвърлената част (13,13 %) от исковете.

Ищецът доказва разносики за исковото производство в размер на 261,53 лева за платена държавна такса (платено нареждане на лист 45 по делото), 10 лева държавна такса за издаване на съдебни удостоверения (лист 110), 400 лева депозит за изготвяне на съдебно техническа-експертиза (платежни нареждания на лист 78 и лист 109) и 100 лева юрисконсултско възнаграждение, определено от съда по реда на чл. 78, ал. 8 ГПК, или общо 771,53 лева. За заповедното производство ищецът доказва разносики в размер на 38,47 лева за държавна такса и 50 лева за юрисконсултско възнаграждение, или общо 88,47 лева.

Съразмерно на уважената част от исковете ответниците следва да бъдат осъдени да заплатят на ищеца сумата от **76,85 лева** за заповедното и **670,21 лева** за исковото производство, като всеки от тях следва да заплати на ищеца сумата от **223,40 лева** за исковото и сумата от **25,62 лева** за заповедното производство.

Ответницата Н. И. е направила искане за присъждане на разносики, но по делото няма доказателства същата реално да е извършила такива, поради което искането ѝ следва да бъде оставено без уважение.

Така мотивиран, Софийски районен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявени по реда на чл. 422, ал. 1 във връзка с чл. 415, ал. 1 ГПК от „...“ ЕАД, установителни икове с правно основание чл. 79, ал. 1, предл. първо ЗЗД вр. чл. 149 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД, че **Д. Й. И.**, ЕГН: *****, с адрес: гр., ..., **К. Й. И.**, ЕГН: *****, с адрес: гр., ..., и **Н. Х. И.**, ЕГН *****, с адрес: гр., ..., **дължат** на „...“ ЕАД, ЕИК: ..., със седалище и адрес на управление: гр. ... следните суми: **1440,58 лева** – главница, представляваща стойност на незаплатената топлинна енергия за периода 01.05.2018 г. до 30.04.2020 г., ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 11.01.2022 г. до окончателното плащане; сумата от **230,50 лева** - мораторна лихва за забава за периода 15.09.2019 г. – 12.03.2020 г. и 15.07.2020 г. – 20.12.2021 г. - задължения, за които е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № 1077/2022 г. по описа на Софийски районен съд, 161. състав, при следните квоти:

1. **Д. Й. И.** - 1/6 -сумата от **270,11 лева** - главница, представляваща стойност на незаплатената топлинна енергия за периода 01.05.2018 г. до 30.04.2020 г., ведно със законната лихва от 11.01.2022 г. до окончателното плащане ; сумата от **42,33 лева** - мораторна лихва за забава за периода 15.09.2019 г. – 12.03.2020 г. и 15.07.2020 г. – 20.12.2021 г.
2. **К. Й. И.** – 1/6 -сумата от **270,11 лева** - главница, представляваща стойност на незаплатената топлинна енергия за периода 01.05.2018 г. до 30.04.2020 г., ведно със законната лихва от 11.01.2022 г. до окончателното плащане; сумата от **42,33 лева** -

мораторна лихва за забава за периода 15.09.2019 г. – 12.03.2020 г. и 15.07.2020 г. – 20.12.2021 г.

3. **Н. Х. И.** – 4/6 – сумата от **900,36 лева** - главница, представляваща стойност на незаплатената топлинна енергия за периода 01.09.2018 г. до 30.04.2020 г., ведно със законната лихва от 11.01.2022 г. до окончателното плащане; сумата от **145,84 лева** - мораторна лихва за забава за периода 15.09.2019 г. – 12.03.2020 г. и 15.07.2020 г. – 20.12.2021 г.

ОТХВЪРЛЯ исковите с правна квалификация чл. 79, ал. 1, предл. първо ЗЗД вр. чл. 149 ЗЕ за главница за незаплатена топлинна енергия за сумата над 1440,58 лева до пълния предявен размер от 1642,84 лева; исковите с правна квалификация чл. 86, ал. 1 ЗЗД за мораторна лихва за забава за периода 13.03.2020 г. – 14.07.2020 г. и за сумата над 230,50 лева до пълния предявен размер от 280,73 лева и исковите с правна квалификация чл. 86, ал. 1 ЗЗД за мораторна лихва върху главницата за услугата „дялово разпределение“, изчислена за периода 31.05.2019 г. – 26.06.2020 г.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК **Д. Й. И.**, ЕГН: *****, с адрес: гр., ..., **К. Й. И.**, ЕГН: *****, с адрес: гр., ..., и **Н. Х. И.**, ЕГН *****, с адрес: гр., ..., да заплатят на „...“ ЕАД, ЕИК: ..., със седалище и адрес на управление: гр. ... сумата от **670,21 лева** за исковото производство и сумата от **76,85 лева** за заповедното производство при квоти, както следва:

1. **Д. Й. И.** – 1/3 - **223,40 лева** за исковото и сумата от **25,62 лева** за заповедното производство.
2. **К. Й. И.** - 1/3 - **223,40 лева** за исковото и сумата от **25,62 лева** за заповедното производство.
3. **Н. Х. И.** – 1/3 - **223,40 лева** за исковото и сумата от **25,62 лева** за заповедното производство.

Решението е постановено при участието на трето лице – помагач на страната на ищеца – „...“ ЕООД.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____